

Bóg jest Prawdą i Miłością

1. Zapewne niektórzy z nas zostali kiedyś w życiu okłamani. Czuliśmy się wtedy nieswojo, zastanawiając się, dlaczego ktoś nie powiedział nam prawdy, lub wręcz celowo wprowadził nas w błąd. Niewykluczone, że posądzaliśmy wtedy kogoś, kto nas okłamał, o to, że nie darzy nas sympatią albo że brakuje mu miłości bliźniego.

2. Takie sytuacje w relacjach międzyludzkich wcale nie są rzadkie. By osiągnąć swoje egoistyczne cele, ludzie często posługują się kłamstwem. Okłamując drugą osobę, traktują ją instrumentalnie – jako środek do zdobycia celu, lub nawet wrogo – jako przeszkodę, którą należy ominąć. Zupełnie inaczej rzecz ma się w relacjach między człowiekiem a Bogiem. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza, że „**Bóg jest samą Prawdą, Jego słowa nie mogą mylić**” (KKK 215). Właśnie dlatego człowiek może z całkowitym zaufaniem powierzyć się Bogu i może mieć pewność, że się na Nim nie zawiedzie. **Prawda Boga to nie tylko Jego mądrość, przejawiająca się w stworzeniu i kierowaniu światem** (por. KKK 216), **lecz także to wszystko, co Bóg objawił człowiekowi o sobie samym**. Jednocześnie uzdolnił On człowieka, by przy pomocy swego rozumu mógł poznać i zrozumieć to Objawienie (por. KKK 217).

Współcześnie wielu ludzi usiłuje zaprzeczyć temu, że prawda o Bogu jest prawdą pełną i obiektywną. Słyszymy bowiem z różnych źródeł, że każdy ma swoją prawdę, która może zmieniać się w zależności od okoliczności. Takie myślenie jest niesłychanie groźne, może bowiem w konsekwencji doprowadzić do wielkich zbrodni, takich jak chociażby ludobójstwo dokonane na narodach świata podczas II wojny światowej. Niemcy nie kierowali się wtedy objawioną przez Boga obiektywną prawdą o godności człowieka, lecz za prawdziwą uznali zbrodniczą ideologię wypracowaną przez twórców hitleryzmu. Nieprzypadkowo przeciwnik Boga, szatan, którego Biblia nazywa „ojcem kłamstwa” (J 8,44) wybrał oszustwo na metodę swej walki. Przez nie doprowadził ludzi do zwątpienia w prawdziwość słów Boga oraz w Jego życzliwość i wierność względem człowieka. Tak więc kłamstwo legło u podstaw grzechu pierwszych ludzi (por. KKK 215) i nadal czyni wielkie spustoszenie w ludzkim życiu.

3. Dlaczego Bóg objawił człowiekowi prawdę o sobie? Pismo Święte wyraźnie mówi, że uczynił to z miłości do ludzi (por. Pwt 4,37). Ta wielka miłość jest przez Biblię porównywana do miłości rodzicielskiej (por. Oz 11,1) i – jak naucza Katechizm – jest tak potężna, że zdolna jest wybaczyć nawet największe ludzkie niewierności (por. KKK 219). **Szczytem tej miłości jest posłanie na świat i wydanie na śmierć za zbawienie ludzi Jednorodzonego Syna Bożego – Jezusa Chrystusa** (por. KKK 219). Pismo Święte nie poprzestaje jednak na stwierdzeniu, że Bóg ukochał człowieka. Święty Jan pisze bowiem, że „Bóg jest Miłością” (J 4,8.16) Oznacza to, że Miłość – obok Prawdy – to drugie imię Boga.

Ten fakt ma dla nas chrześcijan określone konsekwencje. Nasze życie, polegające na naśladowaniu Boga i wypełnianiu Jego przykazań, powinno się opierać na prawdzie i miłości. W relacjach z ludźmi nie wolno nam zatem posługiwać się kłamstwem, zaś naczelną zasadą naszego życia winno stać się przykazanie miłości Boga i bliźniego. Zgodnie z tym wskazaniem także prawda powinna zawsze służyć dobru człowieka. Nie wolno używać jej instrumentalnie w celu poniżenia czy zniszczenia kogokolwiek. Jednym słowem - w życiu chrześcijanina, podobnie jak w życiu Boga – prawda winna być nieustannie połączona z miłością.

Czy z pełnym zaufaniem przyjmuję to wszystko, co Bóg objawił o sobie i o naszym zbawieniu? Czy w życiu staram się, jak nauczał Ojciec Święty Jan Paweł II, „czynić prawdę w miłości?”

4. Zapamiętajmy: Bóg jest samą Prawdą, zaś Jego słowa nie mogą mylić. On uzdolnił człowieka, by tę Prawdę poznał i zrozumiał. Bóg jest też samą Miłością. Dzięki Niej objawił człowiekowi prawdę o sobie i wydał swego Syna za zbawienie ludzi. Nauka o Bogu, który jest Prawdą i Miłością zobowiązuje nas do postępowania w zgodzie z tymi cnotami (por. KKK 215 nn).

Ks. Adam Łach